

nem lehet. A számadások halmaza már készen van és a végeredményt is tudjuk: ötvennégyezer százhatvanhét korona deficit mutatkozik. Ez az összeg azonban végeredményben változni fog, remélem a lehető legkedvezőbben.

Pásztor József: Csak azt óhajtom megjegyezni, hogy a Back-malom nagylelkű ajándékát és a fehértői halászat jóvedelmét ki kell kapcsolnunk a számadásokból. Én nem mondtam, hogy az előző közgyűlési határozatot fenn kell tartani. Mondja ki a közgyűlés, hogy folytatjuk a közlekedési üzemet azok mellett a kanténiak mellett, amelyeket a tanács ajánlott, amelyek végleges fentartás esetén azonban egyáltalán nem kiélegítőek. Legyen szabad még megemlítenem, hogy amikor a város a sertéseket beszerezte, nem volt szakember a vételnél, csak akkor, amikor a sok ezrest kellett lefizetni. Szívesen láttam volna a tanácsnak azt a javaslatát, amely megfelelő erkölcsi és anyagi paranciákat nyújt, — mert ez a javaslat még azokat a garanciákat sem foglalja magában, amelyeket a legutóbbi ülésen a törvényhatósági bizottság megkívánt.

Dr. Cicatricis Lajos elnök szavazás alá bocsátja a tanács javaslatát és Pásztor ellenindítványát, azonban a névszerinti szavazás elrendelésére nem lát okot fennforogni.

A közgyűlés szótöbbséggel a tanács javaslatát fogadta el.

(Gyors munka.)

A tárgysorozat többi pontja gyors egymásutánban pergett le. **Bokor Pál** a városi fürdő díjainak husz százalékos emelését javasolja, tekintettel arra, hogy a bevételek a megdrágult munkaerő miatt nem fedezik a kiadásokat. **Tudomásul szolgált.** A méntelep istálló viz alatt vannak, mint azt Bokor a közgyűlésnek bejelentette. Szükség van egy ideiglenes épületre, amelyben a fajlovak elhelyezhetők legyenek. A közgyűlés az építéshez szükséges 6500 koronát megszavazta.

Dr. Gaal Endre kulturtanácsos előterjesztést tesz **Várhelyi József** belvárosi plébánosnak okrai préposttá történt kinevezése tárgyában. A tanácsi előterjesztést, amelyet lapunk szerdai számában közöltünk, a bizottság elfogadta.

Balogh Károly az ideiglenes városi alkalmazottak háborús segélyére vonatkozólag tesz javaslatot. **Balogh 68** díjnokot kíván háborús segélyben részesíteni, összesen 15432 korona összegben. **Körössi István** 300 korona hadisegélyben óhajtja az ideiglenes alkalmazottakat részesíteni, kivétel nélkül. A közgyűlés szótöbbséggel a tanács javaslatát fogadta el.

A további tárgyalás folyamán kiegészítette a közgyűlés a mérnökségnél ideiglenesen alkalmazott gépészmérnök, építőmester és főgépész fizetését, a városi kocsisok eszmaátalányát 60 koronára fölemelte, leírta a **Nimród-társaság** 5995.78 korona hátralékát, mert behajthatatlan, az árvíz ellen való védekezésre költséget szavazott meg, a tengeri rekvirálására megadta a 2158.75 korona költséget, elengedte **Peternelly Lajos** városi vajalkozó 1510 korona kötbérét. **Kovács Lajos** adóvégrehajtó és 2 társa kérte, hogy ideiglenesen teljesített szolgálati idejükre is beszámítsa a város. A tanács elutasító határozata ellen főlebbeztek a közgyűléshez. A közgyűlés **Schütz Antal** felszólalása után elfogadta a tanács határozatát.

Balogh Károly kéri a szokásos óvás fentartása mellett az 1914. évi gazdasági számadás ügyében a felmentvény megadását.

Koczor János tanácsos előterjesztését a házadómentesség kiterjesztése tárgyában a törvényhatósági bizottság elfogadta, majd a polgármesteri előterjesztések tudomásul vétele után véget ért a februári közgyűlés.

Visszaéléssel vádolt kórházi élelmező.

— Törvényszéki tárgyalás. —

(Saját tudósítónktól.) 1914 augusztusában **Sajnóczky Simon** rendőr a Valéria-téren teljesített szolgálatot. Feltűnt a rendőrnek egy fiatal ember, aki az Attila-utca 10. szám alatt levő lóhus-mészárszék mindennapos vendége volt, sőt olykor egy délután többször is megjelent a mészárszékben és vállán súlyos teherrel távozott. Sejtette a rendőr, hogy a fiatal ember nagyobb mennyiségű lóhust vásárol a székben, de nem tudta, hogy kinek a részére. Mintán a szabályrendelet értelmében egy vásárló csak három kiló lóhust szerezhet be egyszerre, **Sajnóczky** jelentést tett a kapitányságon, ahol **Kosztka Lajos** és **Deák Ferenc** detektíveket bízta meg a tényállás kiderítésével. A detektívek maguk mellé vették a polgári ruhába öltözött rendőrt és a mészárszékét állandóan figyelték.

Augusztus végén, amikor már elegendő bizonyíték volt a kezükben, egy délután követtek a fiatal embert, aki ez alkalommal körülbelül huszonöt kiló lóhust cipelt a vállán, egy nagy kosárban. A fiatal ember — a detektívek legnagyobb meglepetésére — a fémipari szakiskolában levő hadikórházba ment, ahová a rendőrök is követtek. A lépcsőházban igazolásra szólították. Kiderült, hogy a lóhustvásárló **László Antal** kórházi élelmező háziszolgája: **Kecskés József**. A detektívek jelentést tettek tapasztalataikról dr. **Guttmann Jenő** főorvosnak, a kisegítő hadikórház főnökének, aki **Kecskést** kihallgatta. A szolgálja ijedségében bevallotta, hogy már több ízben vásárolt lóhust, **László Antalné** megbízásából, majd tagadta, hogy megbízást kapott a lóhus beszerzésére és azt mondta, hogy nem mondta neki senki, hogy lóhust vásároljon, eddig nem is vett soha, de egyszer meg akarta próbálni.

A detektívek jelentése alapján az ügyészséghez kerültek az akták. Az ügyészség vádat emelt **László Antal** és neje, valamint **Kecskés József** ellen *hadiszállítás körüli visszaélés büntette miatt*. Szerdára tűzte ki a főtárgyalást a szegedi törvényszék, ahol a **Pókay Elek** táblabíró elnöklése alatt működő büntetőtanács vonta felelősségre a vádlottakat. A vádat **Sztachó Lajos** ügyész képviselte, **László Antalt** és nejét dr. **Fülöp Zsigmond** védte.

A főtárgyalásról részletes tudósításunk a következő:

Pókay elnök a tárgyalást megnyitja és ismerteti a vádiratot, amely szerint az ügyészség a három vádlottat azzal vádolja, hogy 1914 augusztus 14—31. között a fémipari szakiskolában elhelyezett kisegítő hadikórház sebesültjeinek és betegeinek marhahus helyett lóhust szállított. **László** volt ugyanis a kórház élelmezési vállalkozója.

László Antal: A vádat megértettem, de magamat nem érzem bűnösnek. A fémipari iskolai kórháznak akkoriban még nem voltam a szerződéses szállítója, csak akkor kötöttem velem szerződést, amikor az élelmezéssel felakartam hagyni. A honvéd csapatkórháznak ellenben husz év óta vagyok az élelmezője. Én **Kecskést** nem bízom meg azzal, hogy lóhust vegyen, különben is a húst a kórházorvosoknak mindig meg kell vizsgálni. Tudommal lóhus nem került be a konyhába.

László Antalné: **Kecskés** mindennap ment bevásárolni, nemcsak húst, de mindenféle élelmicikket vásároltattam vele. Az én

tudommal, vagy beleegyezésemmel lóhust nem vásárolt. Nem felel meg a valóságnak az az állítás, hogy én mutattam meg neki a lóhús-mészárszékét. Adtam neki pénzt husra, de nem lóhusra. A betegek létszáma napról napra változott, ezért kellett húst pótlólag beszerezni. A húst nekünk **Gárgyán** és **Katona** mészárosok szállították. Az inspekción orvos minden este megvizsgálta a húst.

Kecskés József: **Lászlóné** küldött embert az Attila-utca 10. számú házban levő lóhús-mészárszékbe. Este volt, azt sem tudtam, mit veszek, ő mondta, hogy a húst vigyem a fémiparba. Tizenhárcsorszor küldött lóhustért. Mikor a rendőrök megfogták, husz kiló lóhust vittem a fémiparba. Egy kilónak az ára 64 fillér volt.

Pókay elnök: A marhahús mennyibe került abban az időben?

Kecskés József: Egy korona negyven fillérbe.

Pókay: Akkor maga tudta, hogy nem marhahúst vesz.

Kecskés József: **László** is tudott a dolgról, mert látta, mikor a húst vittem. A honvéd csapatkórházba is vittem, mindig oda vittem, ahová **Lászlóné** parancsolt. Mikor elköszöntök a szolgálatból **László** azt mondta, hogy két hét múlva visszavesz, majd ha a dolog elcsendesedik. Én **Gárgyántól** is vittem húst.

László Antal: Azt hittem, hogy onnan hozza.

Sajnóczky Simon rendőr előadta, hogy milyen módon érte tetten **Kecskést**, majd **Balogh Viktoria** szakácsnőt hallgatta ki a bíróság.

Balogh Viktória így vallott: A honvéd csapatkórházban **László** úrnál hat éven keresztül voltam szakácsnő, mielőtt a húst elkészítettem, az ügyeletes orvos mindig megnézte, hogy nem romlott-e.

Kecskés József: Biztosan tudta, hogy lóhust főz.

Balogh Viktória: Előfordult, hogy a fémiparból a honvédkórházba is átküldtek adagokat, ha szükség volt rá.

Sztachó Lajos ügyész: Hogy lett maga egyszerre irdakisasszony, ki ajánlotta be mostani állásába?

Balogh Viktória: Újsághirdetés útján szereztem a mostani állásomat. A fémiparból többször kértem adagokat, az is előfordult, hogy nyelvelem adagot küldtek át, teljesen elkészítve.

Dr. Cserey Zsigmond orvos, tanu, előadja, hogy jelen volt, amikor a leleplezés megtörtént. **Dr. Cserey** különben nem tud visszaemlékezni a észletekre. Az elnök kérdésére elmondja, hogy szerint a lóhus és marhahús tápereje között nincsen különbség és a lóhus élvezete csak akkor hátrányos a betegre, ha tudja, hogy lóhust eszik, mert akkor megundorodik.

Dr. Guttmann Jenő főorvos a fémipari iskolai pótkórház volt orvosfőnöke a következő tanuvallomást tette:

— Amikor a fiut elfogták, azt vallotta, hogy **Lászlóné** utasítására vásárolta a lóhust. Mi orvosok, a húst a szolgálati szabályzat értelmében főzetlen állapotban minden egyes esetben megvizsgáltuk, sőt az elkészített adagokat is ellenőriztük. Azt, hogy **László** szerződéses szállító volt-e, nem tudom, hogy volt-e írásbeli szerződése, mert ez adminisztratív ügy és reám nem tartozott.

A bíróság dr. **Cserey** és dr. **Guttmann** tanukat vallomásukra megeskette. **Sztachó** ügyész indítványozza, hogy **Gárgyán Imre** és **Katona Antal** mészárosokat, valamint **Scheich Antalt**, a lóhús-mészárszék vezetőjét tanuként hallgassa ki a bíróság. **Dr. Fülöp Zsigmond** védő hozzájárul az ügyész indítványához és a maga részéről kéri még dr. **Tóth Antalt** és dr. **Lichtenegger Lajos** főtörzsorvosok kihallgatását.

A törvényszék a tanuk kihallgatását elrendelte azzal, hogy a mészárosok üzleti könyveiket is hozzák magukkal, dr. **Tóth** főtörzsorvos pedig a **Lászlóval** kötött szerződést mutassa be.